

Rozhodnutí Krajského soudu v Praze ze dne 20.10.1966, sp. zn. 6 Co 417/66, ECLI:CZ:KSPH:1966:6.CO.417.1966.1

Číslo: 67/1968

Právní věta: Není vyloučeno, aby došlo k okamžitému zrušení pracovního poměru i po doručení výpovědi podle § 46 odst. 1 písm. c) zák. práce, popř. v průběhu výpovědní lhůty. Pouhé odmítnutí jiné práce (jmenovitě když nejsou splněny podmínky pro převedení na jinou práci podle § 37 zák. práce) v době po doručení výpovědi podle § 46 odst. 1 písm. c) zák. práce, popř. v průběhu výpovědní lhůty, není důvodem okamžitého zrušení pracovního poměru podle § 53 odst. 1 písm. b) zák. práce.

Soud: Krajský soud v Praze

Datum rozhodnutí: 20.10.1966

Spisová značka: 6 Co 417/66

Číslo rozhodnutí: 67

Číslo sešitu: 7

Typ rozhodnutí: Rozhodnutí

Hesla: Okamžité zrušení pracovního poměru, Pracovní poměr

Předpisy: 65/1965 Sb. § 44

§ 46

§ 53

Druh: Rozhodnutí ve věcech občanskoprávních, obchodních a správních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 67/1968 sb. rozh.

Není vyloučeno, aby došlo k okamžitému zrušení pracovního poměru i po doručení výpovědi podle § 46 odst. 1 písm. c) zák. práce, popř. v průběhu výpovědní lhůty.

Pouhé odmítnutí jiné práce (jmenovitě když nejsou splněny podmínky pro převedení na jinou práci podle § 37 zák. práce) v době po doručení výpovědi podle § 46 odst. 1 písm. c) zák. práce, popř. v průběhu výpovědní lhůty, není důvodem okamžitého zrušení pracovního poměru podle § 53 odst. 1 písm. b) zák. práce.

(Rozhodnutí krajského soudu v Praze z 20. 10. 1966, [6 Co 417/66](#)).

Žalobkyně pracovala u žalovaného jako kvalifikovaná čerpačka vody na pracovišti vodárny Ch. V souvislosti s automatizací čerpací stanice jí byla dána 17. 1. 1966 výpověď z důvodu § 46 odst. 1 písm. c) zák. práce. Po doručení výpovědi odmítala žalobkyně konat jiné práce nabízené žalovaným s

tím, že jde o práce nevhodné s ohledem na její kvalifikaci. Toto jednání žalobkyně považoval žalovaný za hrubé porušení pracovní kázně a 27. 1. 1966 okamžitě zrušil pracovní poměr žalobkyně z důvodu § 53 odst. 1 písm. b) zák. práce.

Okresní soud v Mladé Boleslavi uznal rozsudkem z 29. 4. 1966 výpověď danou žalobkyni za platnou; současně vyslovil neplatnost okamžitého zrušení pracovního poměru žalobkyně a uložil žalovanému, aby zaplatil žalobkyni z titulu náhrady mzdy 1 440 Kčs.

Krajský soud v Praze změnil rozsudkem z 22. 10 1966 rozsudek soudu prvního stupně potud, že uložil žalovanému, aby zaplatil žalobkyni náhradu mzdy od 23. 1. 1966 do 30. 4. 1966 (rozvázání pracovního poměru výpovědí) 3485 Kčs; jinak rozsudek soudu prvního stupně potvrdil.

Z odůvodnění.

Z výsledků řízení před soudem prvního stupně a ze zprávy Krajského vodohospodářského rozvodového a investičního střediska v P. krajský soud zjistil, že k 1. 1. 1966 bylo uvedeno ve vodárně Ch. do provozu automatizované čerpací zařízení. Automatizace a modernizace vodohospodářských zařízení se uskutečňuje postupně v obvodu všech vodohospodářských správ; jedním z jejích cílů je dosažení úspory pracovních sil. V souvislosti s automatizací čerpacího zařízení ve vodárně Ch., jež znamenala zjevnou změnu technického vybavení vodárny Ch., a se zřetelem k tomu, že odmítla konat jiné práce, stala se žalobkyně pro žalovaného nadbytečnou. To znamená, že byl dán důvod výpovědi ve smyslu § 46 odst. 1 písm. c) zák. práce; výpověď byla dána žalobkyni písemně a byla jí doručena, takže je platná (§ 44 odst. 1 zák. práce).

Stejně jako soud prvního stupně neshledal však krajský soud platným okamžité zrušení pracovního poměru žalobkyně, a to pro nedostatek zákonného důvodu pro takový způsob rozvázání pracovního poměru.

Lze připustit, že po doručení výpovědi a v průběhu výpovědní lhůty může pracovník porušit pracovní kázeň tak hrubě, že z důvodu udržení pracovní kázně v organizaci není možné jeho ponechání v organizaci do uplynutí výpovědní lhůty. Je-li tomu tak, není vyloučeno, aby došlo k okamžitému zrušení pracovního poměru podle § 53 odst. 1 písm. b) zák. práce např. po doručení výpovědi podle § 46 odst. 1 písm. c) zák. práce, popř. v průběhu výpovědní lhůty. Ovšem v tomto případě neprokázal žalovaný takové porušení kázně žalobkyní, které by jej opravňovalo k postupu podle § 53 odst. 1 písm. c) zák. práce; k tomu nestačila skutečnost, že žalobkyně odepřela v době, kdy jí byla doručena výpověď, jíž se bránila, konat jiné práce (místo prací čerpačky vody úklidové práce v čistírně odpadních vod nebo práce ve skladu materiálu), jmenovitě když nebyly splněny podmínky pro převedení žalobkyně na jinou práci podle § 37 zák. práce.

Žalobkyně namítala v odvolání také, že neplatné okamžité zrušení pracovního poměru způsobilo neplatnost předcházející výpovědi. Tuto námitku nepovažoval krajský soud za opodstatněnou, když vycházel z přesvědčení, že neplatné rozvázání pracovního poměru jedním způsobem nemá samo o sobě za následek neplatnost pracovního poměru jiným způsobem.

Z těchto důvodů byl rozsudek soudu prvního stupně ve výrocích o platné výpovědi a neplatném okamžitém zrušení pracovního poměru žalobkyně potvrzen.